

βαπόρι

βαπόρι, το, ουσ. [<ιταλ. varogē], το πλοίο, ιδίως αυτό που είναι κατασκευασμένο από σίδερο, από ατσάλι·

- *γίνομαι βαπόρι*, **α.** θυμώνω πάρα πολύ, εξάπτομαι, εξοργίζομαι: «κάθε φορά που τη σακουλεύεται πως πάνε να τον ρίξουν, γίνεται βαπόρι». **β.** μεθώ υπερβολικά, δεν ξέρω τι μου γίνεται από το πολύ μεθύσι: «ήπιαμε τόσο πολύ που γίναμε βαπόρι». (Τραγούδι: *μέσα στην κρεαταγορά τρεις μάγκες τσιλιαδόροι φουμάραν παλιοτσιγάρα, γινόντουσαν βαπόρι*)·

- *έχει βαπόρια*, το άτομο για το οποίο γίνεται λόγος είναι κάτοχος βαποριών, είναι εφοπλιστής: «μόλις έμαθαν πως ο πατέρας του έχει βαπόρια, όλες τρέχουν από πίσω του»·

- *με πιάνει το βαπόρι*, βλ. συνηθέστ. *με πιάνει το πλοίο*, λ. πλοίο·

- *τον κάνω βαπόρι*, **α.** τον θυμώνω πάρα πολύ, τον εξάπτω, τον εξοργίζω: «τον τσιγκλούσα συνέχεια, που έχασε η ομάδα του, μέχρι που τον έκανα βαπόρι». Από την εικόνα του βαποριού, που δημιουργεί αναστάτωση, όταν αρχίζει να σφυρίζει η μπουρού του. **β.** τον μεθώ υπερβολικά, τον κάνω να μην ξέρει τι του γίνεται από το πολύ μεθύσι: «κάθε φορά που κάθεσαι να πει μαζί μου, τον κάνω βαπόρι».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας